

54. EXPLANATION OF THE PARABLE OF THE SOILS (Matt-Lk Inclusions)

Matt 13:18-23

Mark 4:13-20

Luke 8:11-15

Ἰμεῖς οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος.

19 παντὸς ἀκούοντος
τὸν λόγον τῆς βασιλείας
καὶ μὴ συνιέντος,
ἔρχεται ὁ πονηρὸς
καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ·

οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν
σπαρεῖς.

20 ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνων αὐτόν·

21 οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν
ἐν ἑαυτῷ
ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν,
γενομένης δὲ θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 ὁ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου

σμπνίγει τὸν λόγον,

Καὶ λέγει αὐτοῖς,
Οὐκ οἶδατε
τὴν παραβολὴν ταύτην,
καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς
γνώσεσθε

14 ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει.

15 οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν

ὅπου σπείρεται ὁ λόγος,
καὶ ὅταν ἀκούσωσιν

εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς
καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν
ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς.

16 καὶ οὗτοί εἰσιν

οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπειρόμενοι,
οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν,

17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν
ἐν ἑαυτοῖς

ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν·
εἴτα γενομένης θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζονται.

18 καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι·
οὗτοί εἰσιν

οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,
19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι
εἰσπορευόμεναι

σμπνίγουσιν τὸν λόγον,

Ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή·

Ἄσπρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.

12 οἱ δὲ παρὰ
τὴν ὁδὸν

εἰσιν οἱ ἀκούσαντες,

εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος
καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν,

ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας

οἱ ὅταν ἀκούσωσιν
μετὰ χαρᾶς
δέχονται τὸν λόγον,

καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν,

οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν
καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ

ἀφίστανται.

14 τὸ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν,
οὗτοί εἰσιν

οἱ ἀκούσαντες,
καὶ ὑπὸ μεριμνῶν
καὶ πλούτου

καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου
πορευόμενοι

σμπνίγονται

Matt 13:18-23

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν
σπαρείς,
οὗτός ἐστιν

ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ συνιείς,
ὅς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ
ὁ μὲν ἑκατόν,
ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

Mark 4:13-20

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν
οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
σπαρέντες,
οἵτινες

ἀκούουσιν τὸν λόγον
καὶ παραδέχονται
καὶ καρποφοροῦσιν
ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα
καὶ ἐν ἑκατόν.

Luke 8:11-15

καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν.

15 τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ,

οὗτοί εἰσιν
οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ
ἀκούσαντες τὸν λόγον
κατέχουσιν
καὶ καρποφοροῦσιν

ἐν ὑπομονῇ.

3 agreements of inclusion

54. EXPLANATION OF THE PARABLE OF THE SOILS (Matt-Lk Omissions)

Matt 13:18-23

Mark 4:13-20

Luke 8:11-15

Ἰμῆεις οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος.

Καὶ λέγει αὐτοῖς,

Οὐκ οἶδατε
τὴν παραβολὴν ταύτην,

Ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή·

καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς
γνώσεσθε

19 παντὸς ἀκούοντος
τὸν λόγον τῆς βασιλείας
καὶ μὴ συνιέντος,
ἔρχεται ὁ πονηρὸς
καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ·

14 ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει.

Ἵ ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.

15 οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν

12 οἱ δὲ παρὰ
τὴν ὁδὸν

ὅπου σπείρεται ὁ λόγος,

καὶ ὅταν ἀκούσωσιν

εἰσιν οἱ ἀκούσαντες,

εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς
καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν
ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς.

εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος
καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν,

ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν
σπαρεῖς.

16 καὶ οὗτοί εἰσιν

20 ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνων αὐτόν·

οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη

13 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας

σπειρόμενοι,

οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον

οἱ ὅταν ἀκούσωσιν

εὐθὺς μετὰ χαρᾶς

μετὰ χαρᾶς

λαμβάνουσιν αὐτόν,

δέχονται τὸν λόγον,

21 οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν
ἐν ἑαυτῷ
ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν,
γενομένης δὲ θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζεται.

17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν

καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν,

ἐν ἑαυτοῖς

ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν·

οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν

εἶτα γενομένης θλίψεως

καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ

ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον

εὐθὺς σκανδαλίζονται.

ἀφίστανται.

22 ὁ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν

18 καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ

14 τὸ δὲ

εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι·

εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν,

οὗτοί εἰσιν

οὗτοί εἰσιν

οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,

οἱ ἀκούσαντες,

ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου

19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος

καὶ ὑπὸ μεριμνῶν

καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου

καὶ πλούτου

καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμῖαι

καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου

εἰσπορεύονται

πορεύονται

σμπνίγει τὸν λόγον,

σμπνίγουσιν τὸν λόγον,

σμπνίγονται

Matt 13:18-23

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν
σπαρείς,
οὗτός ἐστιν

ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ συνιείς,
ὅς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ
ὁ μὲν ἑκατόν,
ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

Mark 4:13-20

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν
οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
σπαρέντες,
οἵτινες

ἀκούουσιν τὸν λόγον
καὶ παραδέχονται
καὶ καρποφοροῦσιν
ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα
καὶ ἐν ἑκατόν.

Luke 8:11-15

καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν.

15 τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ,

οὗτοί εἰσιν
οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ
ἀκούσαντες τὸν λόγον
κατέχουσιν
καὶ καρποφοροῦσιν

ἐν ὑπομονῇ.

54. EXPLANATION OF THE PARABLE OF THE SOILS (Matt-Mk Inclusions)

Matt 13:18-23

Mark 4:13-20

Luke 8:11-15

Ἰμεῖς οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος.

19 παντὸς ἀκούοντος
τὸν λόγον τῆς βασιλείας
καὶ μὴ συνιέντος,
ἔρχεται ὁ πονηρὸς
καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ·

οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν
σπαρεῖς.

20 ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνων αὐτόν·

21 οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν
ἐν ἑαυτῷ
ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν,
γενομένης δὲ θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 ὁ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου

συμπνίγει τὸν λόγον,

Καὶ λέγει αὐτοῖς,
Οὐκ οἶδατε
τὴν παραβολὴν ταύτην,
καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς
γνώσεσθε
14 ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει.

15 οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν
ἃς σπείρεται ὁ λόγος,
καὶ ὅταν ἀκούσωσιν

εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς
καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν
ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς.

16 καὶ οὗτοί εἰσιν
οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπειρόμενοι,
οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν,

17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ρίζαν
ἐν ἑαυτοῖς
ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν·
εἴτα γενομένης θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζονται.

18 καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι·
οὗτοί εἰσιν
οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,
19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι
εἰσπορευόμεναι
συμπνίγουσιν τὸν λόγον,

Ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή·

Ἄς σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.

12 οἱ δὲ παρὰ
τὴν ὁδὸν

εἰσιν οἱ ἀκούσαντες,

εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος
καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν,

ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας

οἱ ὅταν ἀκούσωσιν
μετὰ χαρᾶς
δέχονται τὸν λόγον,

καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν,
οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν
καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ

ἀφίστανται.

14 τὸ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν,
οὗτοί εἰσιν
οἱ ἀκούσαντες,
καὶ ὑπὸ μεριμνῶν
καὶ πλούτου
καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου
πορευόμενοι

συμπνίγονται

Matt 13:18-23

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν

σπαρείς,

οὗτός ἐστιν

ὁ τὸν λόγον ἀκούων

καὶ συνιείς,

ὅς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ

ὁ μὲν ἑκατόν,

ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριακόνα.

Mark 4:13-20

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν

οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν

σπαρέντες,

οἵτινες

ἀκούουσιν τὸν λόγον

καὶ παραδέχονται

καὶ καρποφοροῦσιν

ἐν τριακόνα καὶ ἐν ἑξήκοντα

καὶ ἐν ἑκατόν.

Luke 8:11-15

καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν.

15 τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ,

οὗτοί εἰσιν

οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ

ἀκούσαντες τὸν λόγον

κατέχουσιν

καὶ καρποφοροῦσιν

ἐν ὑπομονῇ.

54. EXPLANATION OF THE PARABLE OF THE SOILS (Matt-Mk Omissions)

Matt 13:18-23

Mark 4:13-20

Luke 8:11-15

Ἐγὼ οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος.

19 παντὸς ἀκούοντος
τὸν λόγον τῆς βασιλείας
καὶ μὴ συνιέντος,
ἔρχεται ὁ πονηρὸς
καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ·

οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν
σπαρεῖς.

20 ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνων αὐτόν·

21 οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν
ἐν ἑαυτῷ
ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν,
γενομένης δὲ θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 ὁ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου

σμπνίγει τὸν λόγον,

Καὶ λέγει αὐτοῖς,
Οὐκ οἶδατε
τὴν παραβολὴν ταύτην,
καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς
γνώσεσθε

14 ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει.

15 οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν

ὅπου σπείρεται ὁ λόγος,
καὶ ὅταν ἀκούσωσιν

εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς
καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν
ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς.

16 καὶ οὗτοί εἰσιν

οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπειρόμενοι,
οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν,

17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν
ἐν ἑαυτοῖς

ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν·
εἴτα γενομένης θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζονται.

18 καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι·
οὗτοί εἰσιν

οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,
19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμῖαι
εἰσπορευόμεναι

σμπνίγουσιν τὸν λόγον,

Ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή·

Ἄσπρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.

12 οἱ δὲ παρὰ
τὴν ὁδὸν

εἰσιν οἱ ἀκούσαντες,

εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος
καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν,

ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας

οἱ ὅταν ἀκούσωσιν
μετὰ χαρᾶς
δέχονται τὸν λόγον,

καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν,

οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν
καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ

ἀφίστανται.

14 τὸ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν,
οὗτοί εἰσιν

οἱ ἀκούσαντες,

καὶ ὑπὸ μεριμνῶν
καὶ πλούτου

καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου
πορευόμενοι

σμπνίγονται

Matt 13:18-23

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν
σπαρείς,
οὗτός ἐστιν

ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ συνιείς,
ὅς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ
ὁ μὲν ἑκατόν,
ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

Mark 4:13-20

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν
οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
σπαρέντες,
οἵτινες

ἀκούουσιν τὸν λόγον
καὶ παραδέχονται
καὶ καρποφοροῦσιν
ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα
καὶ ἐν ἑκατόν.

Luke 8:11-15

καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν.

15 τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ,

οὗτοί εἰσιν
οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ
ἀκούσαντες τὸν λόγον
κατέχουσιν
καὶ καρποφοροῦσιν

ἐν ὑπομονῇ.

16 agreements of omission

54. EXPLANATION OF THE PARABLE OF THE SOILS

Matt 13:18-23

Ἰμῆεις οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος.

19 παντὸς ἀκούοντος
τὸν λόγον τῆς βασιλείας
καὶ μὴ συνιέντος,
ἔρχεται ὁ πονηρὸς
καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ·

οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν
σπαρεῖς.

20 ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνων αὐτόν·
21 οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν
ἐν ἑαυτῷ
ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν,
γενομένης δὲ θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζεται.
22 ὁ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
συμπνίγει τὸν λόγον,

Mark 4:13-20

Καὶ λέγει αὐτοῖς,
Οὐκ οἶδατε
τὴν παραβολὴν ταύτην,
καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς
γνώσεσθε
14 ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει.
15 οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν
ὅπου σπείρεται ὁ λόγος,
καὶ ὅταν ἀκούσωσιν

εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς
καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν
ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς.

16 καὶ οὗτοί εἰσιν
οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπειρόμενοι,
οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν,
17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν
ἐν ἑαυτοῖς
ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν·
εἴτα γενομένης θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζονται.
18 καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι·
οὗτοί εἰσιν
οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,
19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι
εἰσπορεύονται
συμπνίγουσιν τὸν λόγον,

Luke 8:11-15

Ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή·

ἽΟ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.
12 οἱ δὲ παρὰ
τὴν ὁδὸν
εἰσιν οἱ ἀκούσαντες,

εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος
καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν,
ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας
οἱ ὅταν ἀκούσωσιν
μετὰ χαρᾶς
δέχονται τὸν λόγον,
καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν,
οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν
καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ
ἀφίστανται.
14 τὸ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν,
οὗτοί εἰσιν
οἱ ἀκούσαντες,
καὶ ὑπὸ μεριμνῶν
καὶ πλούτου
καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου
πορεύονται
συμπνίγονται

Matt 13:18-23

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν
σπαρείς,
οὗτός ἐστιν

ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ συνιείς,
ὅς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ
ὁ μὲν ἑκατόν,
ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

Mark 4:13-20

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν
οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
σπαρέντες,
οἵτινες

ἀκούουσιν τὸν λόγον
καὶ παραδέχονται
καὶ καρποφοροῦσιν
ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα
καὶ ἐν ἑκατόν.

Luke 8:11-15

καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν.

15 τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ,

οὗτοί εἰσιν
οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ
ἀκούσαντες τὸν λόγον
κατέχουσιν
καὶ καρποφοροῦσιν

ἐν ὑπομονῇ.

42 words out of 390 words = 11%

54. EXPLANATION OF THE PARABLE OF THE SOILS (Mk-Lk Inclusions)

Matt 13:18-23

Mark 4:13-20

Luke 8:11-15

Ἰμεῖς οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος.

19 παντὸς ἀκούοντος
τὸν λόγον τῆς βασιλείας
καὶ μὴ συνιέντος,
ἔρχεται ὁ πονηρὸς
καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ·

οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν
σπαρεῖς.

20 ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνων αὐτόν·

21 οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν
ἐν ἑαυτῷ
ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν,
γενομένης δὲ θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 ὁ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου

σμπνίγει τὸν λόγον,

Καὶ λέγει αὐτοῖς,
Οὐκ οἶδατε
τὴν παραβολὴν ταύτην,
καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς
γνώσεσθε

14 ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει.

15 οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν

ὅπου σπείρεται ὁ λόγος,
καὶ ὅταν ἀκούσωσιν

εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς
καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν
ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς.

16 καὶ οὗτοί εἰσιν

οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπειρόμενοι,
οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν,

17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ρίζαν
ἐν ἑαυτοῖς

ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν·
εἴτα γενομένης θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζονται.

18 καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι·
οὗτοί εἰσιν

οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,

19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμῖαι
εἰσπορευόμεναι
σμπνίγουσιν τὸν λόγον,

Ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή·

Ἄσπρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.

12 οἱ δὲ παρὰ
τὴν ὁδὸν

εἰσιν οἱ ἀκούσαντες,

εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος
καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν,

ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας

οἱ ὅταν ἀκούσωσιν
μετὰ χαρᾶς

δέχονται τὸν λόγον,
καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν,

οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν
καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ

ἀφίστανται.

14 τὸ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν,
οὗτοί εἰσιν

οἱ ἀκούσαντες,

καὶ ὑπὸ μεριμνῶν
καὶ πλούτου
καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου
πορευόμενοι
σμπνίγονται

Matt 13:18-23

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν
σπαρείς,
οὗτός ἐστιν

ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ συνιείς,
ὅς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ
ὁ μὲν ἑκατόν,
ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

Mark 4:13-20

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν
οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
σπαρέντες,
οἵτινες

ἀκούουσιν τὸν λόγον
καὶ παραδέχονται
καὶ καρποφοροῦσιν
ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα
καὶ ἐν ἑκατόν.

Luke 8:11-15

καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν.

15 τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ,

οὗτοί εἰσιν
οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ
ἀκούσαντες τὸν λόγον
κατέχουσιν
καὶ καρποφοροῦσιν

ἐν ὑπομονῇ.

54. EXPLANATION OF THE PARABLE OF THE SOILS (Mk-Lk Omissions)

Matt 13:18-23

Mark 4:13-20

Luke 8:11-15

Ἰμεῖς οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος.

19 παντὸς ἀκούοντος

τὸν λόγον τῆς βασιλείας
καὶ μὴ συνιέντος,

ἔρχεται ὁ πονηρὸς
καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ·

οὗτός ἐστιν ὁ παρά τὴν ὁδὸν
σπαρεῖς.

20 ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνων αὐτόν·

21 οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν
ἐν ἑαυτῷ
ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν,
γενομένης δὲ θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 ὁ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς,
οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου

σμπνίγει τὸν λόγον,

Καὶ λέγει αὐτοῖς,
Οὐκ οἶδατε
τὴν παραβολὴν ταύτην,
καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς
γνώσεσθε
14 ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει.
15 οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρά
τὴν ὁδὸν
ὅπου σπείρεται ὁ λόγος,
καὶ ὅταν ἀκούσωσιν

εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς
καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν
ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς.

16 καὶ οὗτοί εἰσιν
οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπειρόμενοι,
οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν,

17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν
ἐν ἑαυτοῖς
ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν·
εἴτα γενομένης θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον
εὐθὺς σκανδαλίζονται.

18 καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι·
οὗτοί εἰσιν
οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,
19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι
εἰσπορευόμεναι
σμπνίγουσιν τὸν λόγον,

Ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή·

Ἄσπρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.

12 οἱ δὲ παρά
τὴν ὁδὸν

εἰσιν οἱ ἀκούσαντες,

εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος
καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν,

ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας

οἱ ὅταν ἀκούσωσιν
μετὰ χαρᾶς
δέχονται τὸν λόγον,

καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν,
οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν
καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ

ἀφίστανται.

14 τὸ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν,
οὗτοί εἰσιν
οἱ ἀκούσαντες,
καὶ ὑπὸ μεριμνῶν
καὶ πλούτου

καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου
πορευόμενοι
σμπνίγονται

Matt 13:18-23

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν
σπαρείς,
οὗτός ἐστιν

ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ συνιείς,
ὅς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ
ὁ μὲν ἑκατόν,
ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

Mark 4:13-20

καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν
οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
σπαρέντες,
οἵτινες

ἀκούουσιν τὸν λόγον
καὶ παραδέχονται
καὶ καρποφοροῦσιν
ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα
καὶ ἐν ἑκατόν.

Luke 8:11-15

καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν.

15 τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ,

οὗτοί εἰσιν
οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ
ἀκούσαντες τὸν λόγον
κατέχουσιν
καὶ καρποφοροῦσιν

ἐν ὑπομονῇ.

14 agreements of omission